

אש קודש

קריעת היבשה – זה בידינו!

וגם: סיפור מיוחד על השוטר שהפך למחנך!

הגנב ששחרר את עצמו

באותו עניין שמעתי לאחרונה סיפור נפלא ממכי יוספי: בבית ספר מסוים בשכונת בית וגן החלה תופעה של גניבות, פעם אנק ופעם שעון וכ"ו, ולאחר זמן לא הייתה ברירה והחליטו לערב את המשטרה. יום אחד באמצע השיעור נכנס לכיתה המנהל עם שוטר שביקש לדבר, הוא אמר שהוא חוקר גניבות במשך עשרות שנים ועל פי הבדיקות אין לו ספק שמדובר בגניבות פנימיות, ואז להפתעת כולם הוא ביקש לדבר אל הגנב בנימה אישית 'רק אתה והקב"ה יודעים מי אתה. הצלחת לגנוב כמה פעמים בלי להיתפס ואני רוצה להגיד לך מניסיון שאם עד עכשיו הצלחת לגנוב בלי להיתפס, ככל הנראה אתה תמשיך וכנראה גם תצליח... הרי המשטרה לא מצליחה לתפוס את כל הגנבים, אבל תזכור, אם תמשיך ככה כל חיך אתה תהיה גנב! לא תוכל לעולם להשתחרר מהעובדה הזו! אני רוצה להציע לך הצעה, בשעתיים הקרובות תוכל להשאיר את החפצים הגנובים במקום פתוח שבו אפשר לראות אותם בקלות, ואז תוכל להיות משוחרר ולא להיות יותר גנב!

זה המשפט שתפס אותי, אבל נסיים רגע את הסיפור... המורה לחש לשוטר בפליאה מה הוא עושה, אך הוא השיב לו 'יש לי ניסיון בעניין, ואכן כשעה לאחר מכן כל החפצים הונחו בכניסה למוסד. לדעתי לא צריך להיות גנב ח"ו, כדי להבין את המסר הנפלא שיש ללמוד מסיפור זה בו השוטר הפך למחנך..

יה"ר שנזכה לשחרר את עצמנו בדרך לחירות אמיתית ולקרוע את היבשה, אמן.

א פרייליכ'ן יום טוב

ממש גאוועלד! כל מילה נוספת מיותרת! מובא בספה"ק שבשבת קודש פרשת בא יש התנוצצות מיוחדת של חג הפסח. אם נלך בדרך זו ונגאל את עצמנו מעצמנו, נזכה ליציאת מצרים פרטית - מן המיצר, ובעוד קצת יותר מחודשיים נוכל לשיר בצורה אחרת מה ששרים כל שנה בליל הסדר 'עבדים היינו' היינו ואיננו, כי עתה אנו בני חורין".

עד כאן הציטוט מגיליון ט"ו לפרשת בא, ועכשיו נחזור למציאות, חודשיים ושבעה אחרי, כל אחד יודע מה קרה איתו מאז, ואיך נשמע אצלו ה'עבדים היינו' בליל הסדר.. אבל כעת בערב שביעי של פסח עלינו להפנים את הדברים ביתר שאת. ביום בו נקרע הים אנו זקוקים מעל הכל לקרוע את היבשה, את היובש הנוצר מעבודת זו שאנו משעבדים את עצמנו, ועלינו לצאת לחירות אמיתית מתוך הבנה בהירה שהקב"ה דורש מאיתנו רק מה שבכוחנו!

אם אנו רוצים להיות חלק מ'קריאת ים סוף תשפ"ג' כל שעלינו לעשות הוא לשנות את התפיסה ואת הדפוס חשיבה המאובן על ידי התחדשות ושמחה!

**בקיצר, לקרוע את היבשה, זה בידינו!
'ראתה שפחה על הים'**

בחג זה בו נשמע שוב ושוב את מדרש חז"ל 'ראתה שפחה על הים מה שלא ראה יחזקאל בן בוזי', נשים לנגד עינינו את אימרתו החרפה של הרבי מקוצק זי"ע שלמרות זאת היא נשארה שפחה!

אדם יכול להיות עד לדברים גדולים אבל כל עוד הוא לא לוקח מהם צידה לדרך הוא נשאר באותו מצב (ראה בארוכה בגיליון ט"ו). לא מספיק להיות עד לקריעת ים סוף, אנו צריכים להיות חלק מקריעת ים סוף!

נמצאים אנו בעיצומו של זמן חרותנו ובערב היום הגדול שביעי של פסח. תוך כדי מחשבות האם אספיק להעלות עלי גיליון רעיון לקראת היום הגדול שבפתח, עברתי על הגיליונות שיצאו בחורף על פרשיות יציאת מצרים בחומש שמות, ואז צד את עיני קטע נפלא, שלדעתי חשוב מאוד לכל יהודי החפץ שקריעת ים סוף לא תישאר כסיפור היסטורי, אלא משהו שהולך לקרות גם השנה!

אז ברשותכם בתחילה אצטט את עצמי: "שאלנו, איך באמת נקבל כח לפעול תמיד גם כשאנו ב'קוצר רוח ועבודה קשה' הפרטית שלנו.

חושבני שהתשובה לכך תלויה אך ורק בנו ובדפוס החשיבה שלנו שצריך להשתנות, כי שאנו נמצאים במצב כזה אנו משעבדים את עצמנו וחושבים שנדרש מאיתנו דברים גדולים שאינם לפי כוחותינו וזה עצמו מוביל להמשך מצב הביש, אך האמת כפי שלמדנו הוא שלא נדרש מאיתנו מאומה יותר ממה שביכולתנו! אפשר להאריך בתיאור והמחשת העניין, אך דומני שנעשה את זה הכי טוב עם השיר הבא, שעלה בזיכרוני השבוע:

'הגיע הזמן להאמין שריבון העולמים נתן לנו חירות, לחיות את החיים היפים..

וזה רק אנחנו המשעבדים את עצמנו! אז שכל אחד יקום ויהיה מושיע ויגאל עצמו מידידו! אם רק נסתכל אחורה נראה, שהדבר שבורחים מפניו זה רק עלה הנידף ברוח, אך הדגים ששחררו חזרה אל הים הפתוח ממשכימים להסתובב שם סביב עצמם.. והציפור שיצאה משיבה ממאנת לפרוש כנפיה.. עבדים היינו, עתה בני חורין, אז למה אנו מחכים?! (בנימין לנדאו).

